

*Meneer Imanse:
'Mijn vrouw is het
middelpunt van
mijn leven'*

”

VRIJWILLIGER MEVROUW VERDOUW:

‘Je kunt iets voor
anderen betekenen’

Van de redactie

Het jaar 2022 ligt weer achter ons. We hebben de jaarwisseling gehad, het nieuwe jaar is weer begonnen. "Leer ons also onze dagen tellen, opdat wij een wijs hart bekomen." (Ps. 90:12)

'Waar blijft de tijd?', zeggen we, als wij denken aan het afgelopen jaar. En met name als we terugblikken op ons leven. De Bijbel leert ons dat onze dagen een damp zijn en onze ouderen zullen dit zeker beamen. U ziet in deze Winterdijker foto's van bewoners die de leeftijd van 100 jaar hebben bereikt en zelfs iemand de leeftijd van 105 jaar. Laten wij de Heere zoeken, Hem vrezen en de tijd die wij nog krijgen niet veronachtzamen.

U kunt ook het levensverhaal lezen van een echtpaar dat nog niet zo lang geleden hier is komen wonen. Onze vrijwilligster is al lange tijd met Huize Winterdijk bekend. Door het vrijwilligerswerk heeft zij het gevoel gekregen iets voor een ander te kunnen betekenen. En zo ervaart onze receptioniste dit ook, zij zegt veelzijdig en dankbaar werk te hebben. De verpleegkundige vertelt van haar werk in de ouderenzorg. Mede door haar functie van teamcoördinator wil zij op deze manier haar bijdrage leveren aan de organisatie. Onze pastorale medewerker geeft aan welke grote verantwoordelijkheid hij voelt als hij de bewoners wijst op wat nodig is voor tijd en eeuwigheid. Hij mag dan ook wel eens ervaren: "Berust in 's Heeren welbehagen." Veel onderwerpen en diverse thema's komen, zoals u leest, in deze Winterdijker aan bod.

Erica Bakker

In dit nummer

- 03 Meditatie
- 05 Van de bestuurder
- 07 Winterdijk in cijfers
- 08 Verhaal van de vrijwilliger
Mevrouw Verdouw
- 10 Identiteit
door Johan Slingerland
- 14 Beeldverslag
Een dag met Anita
- 16 Medewerker aan het woord
Celine van Dijk
- 19 Prikbord
- 20 Levensverhaal
Familie Imanse
- 24 Achtergrond
Het meerjarenbeleidsplan

HUIZE
Winterdijk

MAGAZINE DE WINTERDIJKER

Jaargang 35, nummer 2,
oktober 2022. Oplage 8.250 ex.

Dit magazine wordt gestuurd aan alle abonnees van De Wachter Sions en daarnaast aan bewoners, personeel en vrijwilligers van Huize Winterdijk. Op aanvraag kunt u een Winterdijker opgestuurd krijgen. Mailt u dan naar: receptie@huizewinterdijk.nl

UITGAVE VAN

Steunstichting
Vrienden van Winterdijk
Winterdijk 8, 2801 SJ Gouda
T. 0182 - 68 00 00
E. receptie@huizewinterdijk.nl

ADVERTENTIEVERKOOP

E. advertenties@huizewinterdijk.nl

REDACTIE

Anne Visser-Lagendijk, Cor van de
Craats, Jeroen van der Laan en
Erica Bakker- Maas

EINDREDACTIE

Jeroen van der Laan

FOTOGRAFIE

Jeroen van der Laan: voorpagina,
pagina 8-11, 13, 14-21, 27- 29, Anton
Dommerholt: pagina 23, Janine Blom:
pagina 24-25

VORMGEVING & PRODUCTIE

Vanderperk Groep, Groot-Amers

GIFTEN

Deze brochure wordt u kosteloos
toegezonden. Eventuele giften kun-
nen overgemaakt worden naar rek.nr.

NL87INGB0005522313 t.n.v. Steun-
stichting Vrienden van Winterdijk. De
steunstichting heeft de ANBI status,
uw gift is dus fiscaal aftrekbaar.

VERANTWOORDELIJKHEID

Aan artikelen en rubrieken wordt de
grootst mogelijke zorg besteed, maar
de ervaring leert dat fouten nooit
helemaal zijn te voorkomen. Daarom
kan geen verantwoordelijkheid wor-
den aanvaard voor eventuele onvoor-
zienne gevolgen, veroorzaakt door
fouten in de redactie of advertenties.
Het auteursrecht op de in dit maga-
zine verschenen artikelen wordt door
de uitgever voorbehouden. Niets uit
deze uitgave mag zonder voorafgaan-
de schriftelijke toestemming van de
uitgever worden openbaar gemaakt
of verveelvoudigd.

TESTAMENTAIRE BESCHIKKINGEN

Indien u Huize Winterdijk wilt gedenken
door middel van een legaat kan dat
door dat te bestemmen (eventueel
met vermelding van bestemming) ten
name van de zorgstichting van Winter-
dijk, rek.nr.: NL98INGB0693662328,
gevestigd te Gouda. Huize Winterdijk
heeft een ANBI-status.

WEBSITE HUIZE WINTERDIJK

Op de website vindt u algemene
informatie over Huize Winterdijk,
maar ook hoe u zich kunt opgeven
voor een woning. Tevens kunnen
toekomstige medewerkers die
willen solliciteren hier de nodige
informatie vinden.

www.huizewinterdijk.nl

Bij de aanvang des jaars

TEKST wijlen Ds. A van Stralen

”

“Wat man leeft er, die de dood niet zien zal”?

PSALM 89:49A

We staan weer aan het begin van een nieuw jaar. Het oude is opgelost in de eeuwigheid. Velen zijn het jaar met ons begonnen, maar zijn niet meer. Het jaar is heengegaan met al zijn lief en zijn leed, en er is een gedenboek voor Zijn aangezicht. Zo gaat ons leven heen als een damp, of zoals Mozes eens heeft uitgedrukt in Psalm 90: “Wij brengen onze jaren door als een gedachte”. Ontzettende gedachte: de dood. Neen, ontzettende werkelijkheid! En daar leefde nu Ethan

in deze psalm niet zo ver af. Ethan had door genade geleerd, wat de diepe val in Adam de mens berokkend had. Daarom riep hij uit: “Wat man leeft er die de dood niet zien zal?” Voordat Ethan dit uitriep had hij reeds kostelijke zaken in deze psalm naar voren gebracht, want hij bracht de eenzijdigheid van het verbond naar voren, de deugden Gods, gerechtigheid en gerichten. Daar zal beleving van moeten zijn om dat te mogen ervaren: “Goedertierenheid en waarheid gaan voor Zijn aangezicht heen”.

Zulk een toenadering te mogen beleven door een volk, dat geen bestaan heeft voor God, dat ligt nu verklaard in een Ander, die Held der hulpe, Jezus Christus, de door God bestelde Hulp voor een hulpeloos volk, en dat alreeds van eeuwigheid.

Dat is een volk dat zijn hulpeloosheid en verlorenheid heeft ingeleefd, maar door God gered is van het eeuwige verderf. Dan is de beleving:

“Ik ben, o Heere, Uw gramschap dubbel waardig!” Zulk een ziel gaat de kortstondigheid van het leven ervaren en zien dat hun dagen vlieden. Dan hebben ze niet zoveel tijd meer op aarde.

”

Moge de Heere ons allen gedenken, met onze kinderen, in deze donkere tijden waarin wij komen te verkeren.

➤ Kerkgebouw GGin te IJsselmuiden

Het kerstfeest, waarbij we toch gedenken de geboorte van de Zoon van God, ligt achter ons. Voor Gods volk de Held der hulp. Zo zal ook die Held gekend en gevolgd moeten worden van kribbe tot kruis, en dat voor een volk dat zwanger is van de beloften, die vervuld moeten worden in die Held, die gerechtigheid heeft aangebracht, die voor God kan bestaan. Dan zal er ook kennis moeten zijn van de banden des doods, psalm 116. Dan wordt ook de uitroep van Ethan gekend: “Wat man is er die de dood niet zien zal”? Door de val zijn alle mensen zonder

onderscheid aan de dood onderworpen. Maar nu zullen wij in de tijd geborgen moeten worden in die Held, dus voordat de dood ons overvalt. Dat is het allernoodzakelijkste in ons leven. Dan wordt het waarheid in ons leven, wat Ethan had ervaren: de kortstondigheid van het leven en de zekerheid van de dood.

We staan weer voor een nieuw jaar. Wat zal ons dit jaar brengen? Er is meer te klagen, dan te roemen. Veel behoeven we niet meer te verwachten. Alles raast naar het einde, alles wordt steeds moeilijker.

Moge de Heere ons allen gedenken, met onze kinderen, in deze donkere tijden waarin wij komen te verkeren. Dat ook nog gedurig gebed moge geschonken worden, ook in dit jaar dat we nu zijn ingegaan. Moge de Heere Zijn beschermende handen van ons niet aftrekken, en ons gedenken. Dat wij dan mogen gedenken, wat Ethan heeft opgetekend: “Wat mens leeft er die de dood niet zien zal”?

Van de bestuurder

TEKST Cor van de Craats

Kom werken en verbind je aan de identiteit!

Zij die in Huize Winterdijk wonen of hier willen komen wonen, voelen zich sterk verbonden met de identiteit. De identiteit die wij met elkaar vormgeven en willen handhaven. Dit wordt op meerdere plaatsen in het net opgestelde meerjarenbeleidsplan nadrukkelijk vermeld en vanuit de organisatie van harte beaamd. Zij is gebaseerd op Gods woord. Zorg en dienstverlening vanuit de Bijbel als uitgangspunt en conform de leer zoals die in de achterban van Huize Winterdijk geleerd wordt. Degenen die bij ons wonen of willen komen wonen, kiezen hier heel bewust voor en ervaren het als een groot pluspunt.

In de zeventiger jaren werd het steeds moeilijker om te wonen en te werken in steeds meer algemeen wordende organisaties. Er was gebed om te komen tot eigen scholen voor voortgezet onderwijs en eigen instellingen/voorzieningen voor de eigen achterban met eigen medewerkers voor zover mogelijk. Toen het min of meer mogelijk werd om eigen organisaties op te richten, heeft dit tot het ontstaan van diverse organisatie en

instellingen geleid. Een zegen dat dit kon en wat veelal met overheidsgeld bekostigd wordt. De laatste jaren lijkt het een omgekeerde situatie te worden. We mogen nu eigen instellingen en organisaties hebben. En nogmaals, die grotendeels gesubsidieerd of bekostigd worden door externe geldstromen. Maar waar zijn onze eigen medewerkers? Het lijkt er steeds meer op dat er een tekort en op termijn een groot tekort, aan medewerkers ontstaat die de achterban kennen en hierin opgegroeid zijn.

Dit tekort aan eigen medewerkers leidt ertoe dat ik hiervoor op deze plaats aandacht vraag. Niet in de eerste plaats om dit tekort zelf. Immers, dient steeds de vraag gesteld te worden of een instelling een warme werkgever is, ontwikkelmogelijkheden en persoonlijke groei mogelijk maakt, bindt en boeit, het werk wel goed en anders organiseert enz. enz. Maar ik vraag dit voor diegenen die zorg, begeleiding en hulp ontvangen. Zij zijn degenen die altijd in eigen kring gezorgd hebben dat er gedaan werd wat mogelijk en nodig was. Zij hebben aan de basis van onze welvaart gestaan en hun schouders onder het oprichten van instellingen en organisaties gezet. Geld ingezameld en hun tijd en energie in deze zaken gestoken. Zij hoopten ook dat zij in de avond van hun leven konden wonen en verzorgd worden in een eigen instelling met eigen personeel dat hun taal en wijze voldoende kent en daarnaar handelt. Wat zou het een zegen zijn als wij dit zoveel mogelijk kunnen blijven bieden!

Daarom doe ik hierbij langs deze weg de oproep: Kom werken bij en verbind je aan de identiteit van Huize Winterdijk. Ik verwijs hiervoor graag naar de vacatures op onze website: www.huizewinterdijk.nl. Dus zij-instromers en herintreders pak je kans!

Quik's
QUALITY POTATOES
SINCE 1932

ALL ABOUT POTATOES

Quik's Quality Potatoes Akkerseweg 13b, 5321 HG Hedel,
T +31 (0)73 599 91 08, E info@quiks.nl

QUIKS.NL

WERKEN BIJ EEN TOP BEDRIJF?

TOP is een familiebedrijf en jarenlang actief binnen de verwerking en export van uien. Van teelt tot retail werken wij met de beste mensen! TOP heeft internationaal vestigingen voor het telen en verwerken van onze uienproducten. Door groei van onze bedrijfstakken zijn wij op zoek naar nieuwe TOP-kandidaten die samen met ons de strijd aangaan. Ben jij geïnteresseerd, leergierig en houd jij van uitdagingen? Dan zoeken wij jou!

Wij zoeken:

Crop Alliance B.V.

- Logistiek administratief medewerker (32-40 uur);
- Medewerker technische dienst;
- Medewerker laboratorium (32-40 uur);
- Operator;
- Kwaliteitsmanager;
- Heftruckchauffeur.

TOP Taste B.V.

- HR Manager;
- Financieel administratief medewerker.

Heb je interesse?
Mail dan naar bart.hommes@greencareerconsult.nl of bel 06-53159483

 Green Career Consult

Winterdijk in *cijfers*

Inzicht in de keuken.

Alles in de keuken gaat in grote hoeveelheden. Maar hoeveel precies? In deze infographic geven we dit inzicht.

“Je kunt iets voor anderen betekenen”

Vrijwilligers zijn onmisbaar in de ouderenzorg. Ze voeren taken en werkzaamheden uit die niet door het personeel gedaan worden. Daarmee maken ze verschil. Binnen de muren van Huize Winterdijk zijn talloze vrijwilligers actief. Deze keer spreken we met Catrien Verdouw-Oudijn.

“Vrijwilligerswerk kost geen energie maar geeft die juist.”

Al decennialang komt mevrouw Verdouw over de drempel van Huize Winterdijk. Ze vertelt dat hun gezin in 1986 vanuit Barneveld weer in Gouda is komen wonen. Zij bezocht toen regelmatig een alleenstaande vrouw die een kennis van haar ouders was. “In februari 1994 zijn mijn schoonmoeder en schoonzus in Winterdijk gekomen. Vanaf die tijd kwam ik er wekelijks. Later zelfs meerdere keren per week toen ik een van de mantelzorgers was van mijn schoonzus.”

Sinds 2010 is ze vrijwilliger binnen Winterdijk. Zo is ze één morgen per week in het winkeltje te vinden. “Dit doen we met een heel enthousiast en gemotiveerd team. Er is altijd veel aanloop en dit maakt het winkeltje echt tot een ontmoetingsplaats. Je ontmoet elke week weer andere mensen.” Naast het werk in de winkel deelt ze ook koffie en thee uit. Ze belt dan bij de ouderen aan die zich daarvoor hebben opgegeven. “Dit doe ik één keer per twee weken. Het is heel afwisselend werk. Je bouwt met de bewoners waar je langs gaat een band op. In mijn ogen zijn sommige bewoners echt kwetsbaar en erg blij met het kopje koffie, maar vooral ook met het praatje. Dit zie ik vooral bij mensen die bijna geen bezoek krijgen. Je merkt dat ze het fijn vinden om even contact met iemand te hebben.”

Energie

Vrijwilligerswerk doen is altijd een onderdeel geweest van het leven van de 71-jarige Catrien Verdouw.

”

Vanaf die tijd kwam ik er wekelijks

Ze is coördinator van de vrijwilligers binnen haar kerkelijke gemeente. Samen met drie andere coördinatoren zorgen ze ervoor dat het vrijwilligerswerk op rolletjes loopt. Daarnaast was ze ook nog zo'n tien jaar handwerkvrijwilliger op school. Hier is ze intussen grotendeels mee gestopt. Catrien - die getrouwd is met Nico Verdouw - geeft aan dat vrij-

willigerswerk haar veel voldoening geeft. “Het geeft mij energie. Het is ook goed voor je psyche om even iets heel anders te doen. Daarnaast is het contact met ouderen echt verrijkend.” Dat het niet altijd makkelijk is om vrijwilligerswerk binnen de ouderenzorg te doen, geeft ze toe. “Door al die jaren heen heb ik veel mensen zien wegvallen waarmee ik een band had opgebouwd. Dit blijft indringend en zegt ons dat we hier geen blijvende stad hebben.” Toch blijven de mooie elementen bij haar de boventoon voeren. “Je hebt het gevoel dat je iets voor de mensen kunt betekenen, ook al is het maar iets kleins.”

Pastoraal werker:

“Ik wandel een eindje mee op de levensweg.”

Johan Slingerland is sinds drie jaar pastoraal werker binnen Huize Winterdijk. Met hem spreken we over zijn werkzaamheden en ervaringen. “Zo mocht ik er pas getuige van zijn dat de Heere de banden heeft gebroken en iemand in de ruimte stelde, enkele weken voor het sterven. Er kwam toen zo’n verlangen om ontbonden te zijn en met Christus te zijn dat deze persoon de armen omhoog stak en het uitriep ‘O, Heere Jezus kom haastelijk’. Dat is onvergetelijk.”

Onervaren in het uitvoeren van pastoraal werk is Slingerland niet. Hij is al meer dan twintig jaar ouderling in Bruinisse en is daar ook voor één dag in de week pastoraal werker. Hij vindt het ook waardevol dat hij cursussen mocht volgen. “Daarin kwam pastoraat rondom allerlei problematiek aan de orde. Zo heb ik meer geleerd over gesprekstechnieken, persoonlijkheidskenmerken, mensbeeld, zelfbeeld en Godsbeeld. Deze toerusting is onmisbaar in het pastoraat. Bij het ouder worden, kunnen pijnlijke en traumatische gebeurtenissen die ver weg waren gestopt weer in alle hevigheid naar boven komen. Ook kunnen ouderen worstelen met een negatief zelfbeeld, wat verward kan worden met zondekennis. Of het kan zijn dat men een verworpen Godsbeeld heeft en daardoor zulke harde gedachten van God heeft. Het is noodzakelijk om in Bijbels licht te mogen onderzoeken wie God is en wil zijn voor mensen.” Slingerland benoemt dat het zijn hoofdtaak is om herderlijke zorg te dragen voor de kudde. Hij werkt dit beeld verder uit: “Soms gaat een herder de kudde voor of loopt achter de kudde aan en de andere keer doet hij de kudde rusten aan grazige weiden. Maar wie ben ik dat ik dit werk mag doen?”

Pastorant

De pastoraal werker legt uit dat het pastoraat omschreven kan worden als een zoektocht samen met de pastorant naar wie God is geweest in het verleden, in het heden en

wie God zal zijn in de toekomst. “In het pastoraat mogen we een eindje meewandelen op de levensweg. Het is een aftasten waar de ander zich bevindt en een zoektocht naar raakvlakken en overeenkomsten. Om daar vandaan uit te mogen komen tot het doel van het gesprek. Ik mag dan wijzen op wat nodig is voor tijd en eeuwigheid. Wat kan het donker zijn in de laatste levensfase. Wij kunnen het niet licht maken en we beseffen heel goed dat we niemand verder kunnen helpen.

Er kunnen zoveel vragen zijn. Het komt wel voor dat mensen vragen of hun hoop een gegronde hoop is. Ik ben geen hartenkenner, maar toch moeten we dan op gepaste wijze omgaan met onze medereizigers. Het zal wat zijn als we een van die kleinen zullen geërgerd hebben of aan de andere kant als we onze medemens op valse gronden geruststellen.” Johan Slingerland geeft aan het een grote verantwoordelijkheid te vinden om deze gesprekken te mogen voeren. Het geeft hem rust als hij het aan het einde van zo’n gesprek weer voor de Heere mag neerleggen in het gebed. “Het is dan mijn vraag: Gij weet alle dingen, doorgrondt en ken ons hart o Heere. Zie of er bij ons een schadelijke weg is, en leidt ons op die eeuwige weg. Wat is het dan mooi als we dan weleens mogen ervaren: Berust in ‘s HEEREN welbehagen.” De pastoraal werker geeft aan dat hij altijd moet wijzen op de onmogelijkheid aan de kant van de mens, maar op de mogelijkheid bij God vandaan, zelfs bij het naderen van de dood. “Zo mocht ik er getui-

ge van zijn dat de Heere de banden heeft gebroken en iemand in de ruimte stelde, enkele weken voor het sterven. Er kwam toen zo'n verlangen om ontbonden te zijn en met Christus te zijn dat deze persoon de armen omhoog stak en het uitriep 'O, Heere Jezus, kom haastelijk'. Dat zijn onvergetelijke sterfbedden. Het is niet altijd zo dat er zo'n rijke getuigenis vanuit gaat, waar er toch hoop mag zijn. Het komt niet op de laatste woorden aan die iemand spreekt, maar meer hoe het leven geweest is. De Heere kent degenen die de Zijne zijn."

Levenswijsheid

De pastoraal werker vindt persoonlijke gesprekken voeren met ouderen het mooiste onderdeel van zijn baan. "Ze hebben zoveel levenservaring en levenswijsheid. Het is zo mooi als bewoners een blik in hun leven geven, daar kunnen we als jongere generatie veel van leren. We mogen zo een eindje met elkaar optrekken en er proberen te zijn in de laatste levensfase. Zo veel mensen worstelen met de begrippen zonde en genade, en de toe-eigening van het heil. We mogen een Wegwijzer zijn en wijzen op die Enige Weg, Die Ene Naam onder de hemelen gegeven waardoor wij zalig kunnen worden. Dan mag het gesprek weleens openvallen, en dan mogen er ook wel banden vallen." Indrukwekkend is het als bewoners ruim afscheid mogen nemen van het aardse leven. "Ik heb meegemaakt dat er mensen uit lagen te kijken naar de eeuwige zaligheid, soms gekweld onder hevige pijnen die toch goed van God spraken. Het is dan tot troost voor degenen die achter blijven en kan zo jaloersmakend zijn." Moeilijke onderdelen heeft zijn baan ook. Met een glimlach legt hij uit dat hij vooral moeite heeft met de klok binnen Hui-ze Winterdijk. "Op tijd komen is niet mijn sterkste kant. Het lijkt wel of

”

Ze hebben zoveel levenservaring en levenswijsheid

de klok hier harder draait dan thuis. Ik vergeet nog wel eens de tijd en als we in gesprek zijn, schrik ik met regelmaat dat de volgende afspraak alweer wacht. Daarin ben ik echt onverbeterlijk, ik hoop dat men het mij vergeeft en een beetje geduld heeft met mijn zwakheid." Daarnaast vertelt hij dat hij soms met een moei-

lijk gevoel naar buiten loopt. "Als ik door de gang langs al die gesloten deuren loop, dan besef ik dat er achter iedere deur een kruis ligt. Dan blijft er zoveel werk liggen. Dan zou je eigenlijk nog veel meer bezoeken af willen leggen. We mogen de boodschap brengen: zolang er leven is, is er hoop. Toch leeft bij veel oudere mensen de gedachte dat God mensen op jonge leeftijd bekeert en dat het niet meer kan als men oud geworden is. Dan wil je mensen weleens bewegen tot het geloof, ik weet dat ik dat niet kan, het geloof is een gave Gods. Maar het is zo aangrijpend als mensen door die gedachte hopeloos en uitzichtloos worden en tot de con-

clusie komen dat het voor hen niet meer kan.”

Reanimatiebeleid

Ook het nadenken over ethische dilemma's gebeurt regelmatig binnen de baan van Slingerland. "Zo is er tijdens de coronaperiode regelmatig gesproken over vaccinatieplicht. Medewerkers kunnen zich afvragen of het verantwoord is om ongevacineerd met kwetsbare ouderen te werken. We mogen niet over iemands geweten heersen, daarom moet er altijd zorgvuldig en behoedzaam omgegaan worden met persoonlijke gevoelens. Laten we elkaar ook niet veroordelen en de keuze respecteren die gemaakt wordt." Daarnaast noemt hij ook vragen rondom palliatieve zorg en het reanimatiebeleid. "Er bestaat veel misverstand en verwarring rondom dit vraagstuk en de beslissing

die genomen moet worden. Ouderen kunnen zich afvragen of het geen vorm van euthanasie is, aangezien we alles moeten doen wat mogelijk is. Er kan dan een gevoel van onveiligheid ontstaan. Het zijn tere zaken om te spreken over het levenseinde, soms mag je dan een brug zijn tussen het reanimatiestandpunt in medisch opzicht en in het licht van de Bijbel. Dikwijls geeft dan het pastorale gesprek duidelijkheid en geeft het rust als het nog een keer besproken kan worden. Het is goed dat we als pastoraal werkers hiervoor aandacht hebben."

Kerken

De pastoraal werker onderhoudt contact met de kerken waarvan de bewoners lid zijn. "Zo heb ik wel eens overleg met de ambtsdragers. Meestal loopt het contact dan via de kinderen of de mantelzorger. Het

is waardevol om in het pastorale gesprek bij beginnende dementie achtergrondinformatie te hebben. Er kunnen traumatische gebeurtenissen hebben plaats gevonden die soms beter vermeden kunnen worden. Maar soms is het juist nodig om bepaalde zaken wel aan de orde te brengen. Daarom benadrukken we altijd richting familie of mantelzorgers om zulke informatie met ons te delen tot bevordering van het pastorale contact. Ook is het heel waardevol te mogen weten welke plaats iemand in heeft genomen in het kerkelijke leven en of er een Hoop en Verwachting mag zijn. Het kan soms zo ver weggezakt zijn. Wat is het mooi om hier ambtsdragers te ontmoeten die hun eigen gemeenteleden bezoeken en er zo samen rondom de bewoners te mogen zijn." Slingerland vindt het altijd nog opmerkelijk hoe het pas-

- in memoriam -

- advertentie -

Met droefheid hebben wij kennisgenomen van het overlijden van

J. van Helden

op de leeftijd van 69 jaar.

We denken terug aan de jarenlange grote mate van betrokkenheid en inzet van Sjaak voor Huize Winterdijk. Zowel voorheen als lid van de Raad van Toezicht en tot het laatst toe, als secretaris en waarnemend voorzitter en penningmeester van de Steunstichting vrienden van Winterdijk. Met veel respect en waardering zien wij terug op de wijze waarop hij dit heeft mogen doen en de samenbindende rol die hij vervult heeft.

De Heere sterke zijn familie in dit smartelijke verlies en heilige deze roepstem aan ons aller hart.

Namens de organisatie van Huize Winterdijk en de Steunstichting Vrienden van Winterdijk
C. van de Craats, bestuurder

Gouda, 11 november 2022

de Knegt
hoveniers

Ook adverteren in
De Winterdijker?

Neem vrijblijvend contact op
met de receptie via e-mail
advertenties@huizewinterdijk.nl

toraat gewaardeerd wordt in Huize Winterdijk en hoe snel bewoners hun vertrouwen geven. “Het voorziet in een grote behoefte, niet als vervanging van het pastoraat van de eigen kerkelijke gemeente, maar als uitbreiding en aanvulling. Er is veel eenzaamheid onder de ouderen, alhoewel er veel meeleven is in dit huis door familie en vrijwilligers. We zien het ook als een gezamenlijke taak om met het hele team de zorg te mogen dragen en verdelen. Ik wil daarom benadrukken hoe mooi het is om met ons allen te mogen werken. We kunnen niet zonder elkaar, ieder zijn eigen taak en plaats maar met hetzelfde mooie doel.” Daarin wil hij vooral de kerkmuren niet te hoog optrekken. “Laten we niet teveel zoeken naar verschillen, maar naar overeenkomsten en wat ons bindt. Gelukkig zijn de scherpe kanten van de kerkelijke verdeeldheid er wel af en vinden bewoners uit diverse kerkverbanden een plaats hier. We gaan elkaar hard nodig krijgen in de toekomst. Als pastoraal werker maken we geen enkel onderscheid, we bezoeken alle bewoners. Wat is het mooi dat dat mogelijk is.”

Dementie

Hoe gaat Slingerland er mee om als de Boodschap niet meer lijkt aan te komen bij bewoners, bijvoorbeeld als er sprake is van dementie? “Boven alles staat dat bij de Heere alle dingen mogelijk zijn, ook dingen die wij voor onmogelijk achten. Wij hebben de plicht om ons werk te doen, maar ook het vertrouwen dat de Heere ons werk kan zegenen in omstandigheden dat de bewoners niet meer bereikbaar lijken te zijn voor de Bijbelse boodschap. Houdt aan tijdig en ontijdig. Wij hoeven gelukkig niet te bepalen wanneer ons werk gezegend kan worden of niet. Wij mogen doen wat onze hand vindt om te doen. Opmerkelijk welke reacties er nog kunnen zijn als er een Bijbelgedeelte gelezen wordt of als er een gebed gedaan mag worden. Door herkenning op te roepen door middel van bekende teksten uit Gods Woord of bekende psalmregels te benoemen kan er onverwachts nog contact gemaakt worden. Voor de meditatie voor de pastorale middag op afdeling Het Bakken print ik een Bijbelgedeelte in grootletterformaat met een afbeelding om herkenning te bevorderen. Ook kan er onverwachts nog getuigenis gegeven worden van de hoop die iemand hebben mag. Als iemand in de terminale levensfase is, dan probeer ik fysiek contact te maken door de handen samen te vouwen. Wat kan er veel in een handdruk liggen, en wat is het een gemis als er door de corona afstand gehouden moet worden. Het kan zelfs zijn dat een dementerende bewoner God is vergeten of zich van God vergeten of verlaten voelt. Maar Hij is de Getrouwe en zal nooit laten varen de werken Zijner handen.”

”

Slingerland vindt het altijd nog opmerkelijk hoe het pastoraat gewaardeerd wordt in Huize Winterdijk en hoe snel bewoners hun vertrouwen geven.

Beeldverslag

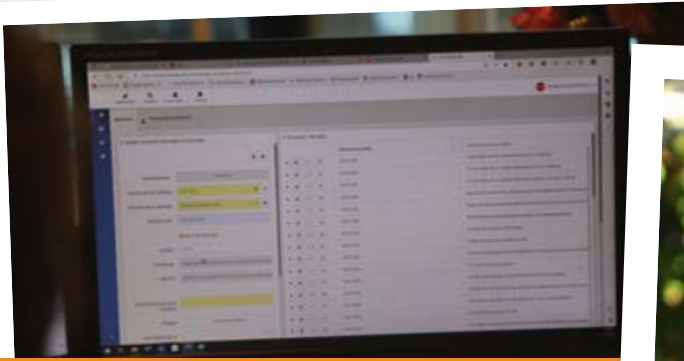
Iedere uitgave kijken we mee achter de schermen. Welke werkzaamheden voeren medewerkers uit? Deze keer lopen we mee met Anita die werkt als receptioniste. “Ik denk dat mensen niet altijd het juiste beeld hebben bij onze functie. Het werk is heel divers en het kan erg druk en intensief zijn. Tegelijk is het ook heel dankbaar werk. Je kunt echt iets voor de bewoners betekenen.”

1 Het bordje op de balie geeft aan welke receptioniste er die dag werkt.

2 De receptie is het centrale punt in het huis. Zo worden alle storingen doorgegeven aan de receptie en door één van de medewerkers in het systeem ingevoerd.

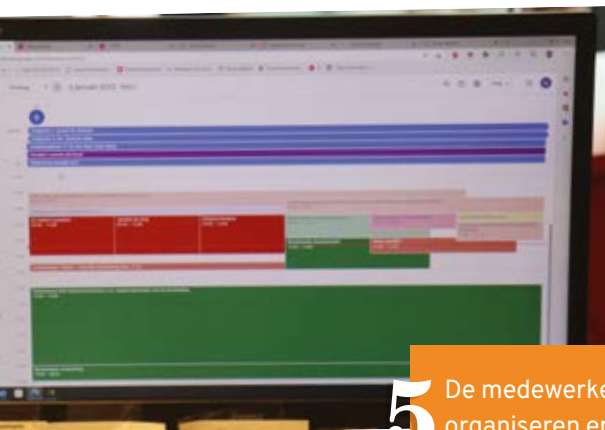
3

Het meest zichtbare gedeelte van het werk van de receptioniste is het ontvangen van bezoekers. Maar ook het beantwoorden van vragen van bewoners of collega's is een onderdeel van het werk.

4

Er wordt op een dag veel gebeld. De receptioniste neemt al deze telefoontjes aan, beantwoordt ze en verbindt door.

5

De medewerkers van de receptie organiseren en plannen veel. Ook zijn ze verantwoordelijk voor het bijhouden van de zaalagenda's.

7

Nieuwe medewerkers moeten een uniform ontvangen. Ook dit valt onder de verantwoordelijkheid van het receptieteam.

6

Wie mag er in welke ruimte naar binnen? Daar is een heel systeem voor. De medewerker achter de balie deelt de goede sleutels uit en stelt de rechten in.

Celine van Dijk:
“Elke dag is anders en
brengt nieuwe uitdagingen
met zich mee.”

Zorgmedewerkers maken het verschil, iedere dag opnieuw. Eén van hen is Celine van Dijk. Wat vindt zij zo mooi aan dit werk? “Het werken in de ouderenzorg is enorm veelzijdig: je bent namelijk betrokken bij het hele zorgproces.”

Nog niet zo lang werkt Celine in dit huis in Gouda. Ze werd overgehaald door een vriendin en een kennis die in Winterdijk woont om in Huize Winterdijk te komen werken. “Vanaf afgelopen februari werk ik hier en in juni behaalde ik mijn diploma voor verpleegkundige, aansluitend op mijn opleiding tot verzorgende. Sinds een paar maanden ben ik teamcoördinator, maar ik werk daarnaast ook nog steeds in de zorg.” Ook al werkt ze nog geen jaar in Winterdijk, toch geeft ze ruiterlijk toe dat ze het fijn vindt om er te werken. “Voordat ik hier kwam werken, werkte ik in een onchristelijk huis. Dit leverde voor mij dilemma’s op het gebied van levensbeschouwing, intimiteit en eerlijkheid. Hier hebben zowel cliënten als collega’s dezelfde opvatting. Dit zorgt voor een vertrouwde en open sfeer en leidt tot saamhorigheid.”

Veelzijdig

Celine koos er met overtuiging voor om in de zorg te gaan werken. “Ik wil graag betekenisvol zijn voor mensen die niet meer voor zichzelf kunnen zorgen en daarnaast ook mijn bijdrage leveren aan de organisatie” De ouderenzorg is veelzijdig. Iedereen is anders. Achter elke voordeur is andere zorg of begeleiding nodig. En iedereen heeft een eigen verhaal en een ander verleden. Door hierop in te spelen in samenwerking met collega’s van andere disciplines wordt er zorg op maat geleverd. Daarom is mijn werk echt elke dag anders en dit zorgt voor afwisseling en uitdaging. Dit kan de 20-jarige illustreren met veel voorbeelden. Zo beschrijft ze de situatie van een mevrouw die naar de net gestarte dagbesteding ging. “Deze is begin november geopend. Mevrouw ging daar heen en fleurde er helemaal van op. Als ik haar daarvoor verzorgde, was ze somber en eenzaam, nu vertelde ze enthousiast over haar ervaringen van die dag bij de dagbesteding. Het is bijzonder om te zien dat wij in de laatste fase van het leven nog iets kunnen betekenen.” Het is niet altijd makkelijk. “Zo heb ik situaties meegemaakt

met cliënten die zorg weigerden of overmatig alcohol gebruikten. Dit kan zorgen voor moeilijke situaties. Met familie, huisarts en het zorgpersoneel wordt er dan een plan gemaakt. Soms heeft dit geen positieve uitkomst. Dat zijn moeilijke situaties. Zeker omdat we er samen met de familie het beste mee voor ogen hebben.” Lastig vindt Celine ook de inzet van uitzendkrachten. “Door het tekort aan personeel en doordat er zieken zijn, kunnen we niet anders. Cliënten zijn hier niet altijd blij mee en dit snap ik. De achtergrond van de uitzendkrachten is vaak niet reformatorisch en iedereen die hier komt wonen kiest met overtuiging voor een christelijke instelling. Daarom werken we er enorm hard aan om nieuw personeel te vinden, zodat wij in de toekomst geen uitzendkrachten meer nodig hebben.”

Kwaliteit

Sinds kort is Celine ook teamcoördinator. Dit houdt in dat ze leiding geeft aan een team. “Mijn uitgangspunt is om naast mijn collega’s te staan en niet erboven. Taken die ik uitvoer, zijn het organiseren van teamoverleg en het voorzitten van verschillende soorten overleggen. Daarnaast voer ik ook individuele gesprekken. Bijvoorbeeld met nieuwe medewerkers, met collega’s die ziek zijn of jaargesprekken waarbij het gaat over het functioneren.” Ook draagt de teamcoördinator bij aan het leveren van kwaliteit en het zorgdragen van de continuïteit van de zorg. “Door een juiste samenwerking met verschillende deskundigen ontstaat er kwaliteit van zorg.” Naast deze werkzaamheden werkt ze ook nog een aantal uren in de zorg. “Dit helpt mij om mijn rol van teamcoördinator goed te kunnen uitvoeren. Hierdoor weet je wat er speelt op de werkvloer.” Celine vindt dat ze een afwisselende functie heeft waarbij ze het vooral motiverend vindt om collega’s te laten groeien in hun baan. Celine heeft binnen haar team meer mensen nodig. “Nieuwe collega’s hebben een eigen inbreng en altijd weer nieuwe ideeën. Er staan genoeg vacatures open, dus iedereen is welkom. Werken in de ouderenzorg is veelomvattend. Hier ben je namelijk betrokken bij het gehele zorgproces en iedereen heeft een andere zorgvraag. Daarnaast bouw je een band op omdat je langdurig betrokken bent. Ook biedt Huize Winterdijk doorgroei mogelijkheden.” Tot slot deelt Celine – voor zowel cliënten als collega’s – dit citaat van Samuel Rutherford. “Vertrouw op de Heere te midden van beproevingen en moeilijkheden. Betrouw op Hem, dan behoeft u niet te vrezen of er zal op Gods tijd en wijze uitkomst komen.”

Hoera, 100 jaar en ouder!

Er zijn drie bewoners die 100 jaar of ouder zijn geworden. Zij werden hiermee allemaal persoonlijk gefeliciteerd door de locoburgemeester.

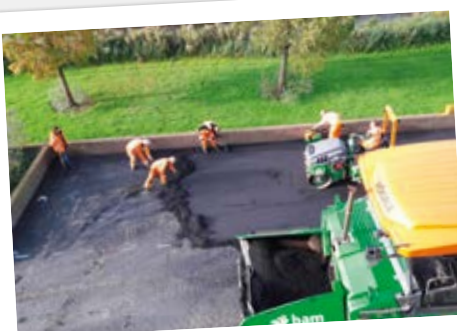

Mevrouw Heij en Mevrouw Van Vreeswijk mochten 100 jaar worden.

Mevrouw Kaat mocht de leeftijd van 105 jaar bereiken.

Parkeerterrein opgeknapt

Het parkeerterrein is grondig aangepakt. In één dag tijd is het geheel op-nieuw voorzien van asfalt en is er ook een nieuwe indeling gemaakt.

...zeg maar de puntjes op de i...

7.00 begonnen 17.00 nagenoeg af.
Leeg en verlaten, maar wat is het opgeknapt!

Zorg voor elkaar

Het contrast tussen meneer en mevrouw Imanse kan bijna niet groter. Zij zit in haar stoel en kan er maar zelden uitkomen. Hij werkt nog op de boerderij, rijdt auto en gaat iedere week klusjes doen bij zijn kinderen. Zij glimlacht vaak, knikt instemmend maar zegt hooguit enkele zinnen. Hij praat honderduit over heden en verleden. Hoewel de verschillen groot zijn, kunnen ze niet zonder elkaar. "Mijn vrouw is het middelpunt van mijn leven."

Meneer Imanse (87 jaar) vertelt gestructureerd en gepassioneerd over zijn leven. Zo werd hij in Lissersbroek geboren als zoon van een bollenkweker. In zijn jonge jaren hielp hij zijn vader op het land. In die tijd volgde hij op de Ambachtsschool de opleiding tot timmerman. In die tijd kwam hij in het kleine dorpje Lissersbroek regelmatig over de vloer bij zijn latere schoonfamilie. “Toen had ik nog geen oog voor haar en ik heb ook eerst nog wel een paar andere vriendinnetjes gehad, maar hier zat de ware niet tussen”, zo vertelt hij lachend. Mevrouw Imanse (nu 86 jaar) werd in Den Haag geboren en verhuisde op vierjarige leeftijd naar Lissersbroek. Het leidde uiteindelijk tot een relatie tussen hen. Toen ze beide rond de 25 jaar waren, zijn ze in het huwelijk getreden. Hij volgde nog meer opleidingen en ging in het jaar 1951 in de bouw werken. “Echt alles moest met de hand”, zo blikt hij terug. “We moesten zelf cement maken, want er was nog geen cementmolen. We sleepten met zakken van 50 kilo per stuk en zonder al te veel hulpmiddelen moest je het dak op.” Dit zware werk eiste wel zijn tol. Op zijn 55^e levensjaar werd hij afgekeurd vanwege zijn slechte rug. Maar stilzitten staat niet in het woordenboek van Imanse. Vandaar dat hij vroeg om aangepast werk. “De laatste jaren van mijn werkzame leven

waren prachtig. Ik deed vooral het lichte onderhoudswerk op scholen en bij mensen thuis. Zo heb ik bijvoorbeeld veel sloten vervangen. Met m’n eigen werkauto reed ik langs alle adressen. Ik vond het erg leuk om bij mensen over de vloer te komen, een praatje te maken en het probleem op te lossen.” Uiteindelijk werkte hij veertig jaar bij dezelfde werkgever. Maatschappelijk was hij ook betrokken. Zo was hij lang secretaris van de plaatselijke SGP in Lisse en lid van het schoolbestuur. Deze bijdragen leverden hem een Koninklijke onderscheiding op. Zijn vrouw werkte tot aan hun trouwen in een stoffenwinkel. Daarna was ze er volledig voor de zes kinderen – drie jongens en drie meisjes – en het huishouden.

Mantelzorger

In het leven van familie Imanse zijn de zorgen rondom de gezondheid van mevrouw er eigenlijk altijd geweest. Op dertigjarige leeftijd werd er diabetes bij haar geconstateerd. Dit was vaak niet stabiel wat veel zorgen gaf. Haar man is daarom eigenlijk al zijn hele leven mantelzorger. “Ik zou er echt een boek over kunnen schrijven. Zo raakte ze regelmatig buiten bewustzijn en dan stond de dokter er weer in het holst van de nacht. Of we waren in Voorthuizen aan het fietsen en dan reed ze zo de sloot in. Met wat suikerwater van iemand die in de buurt woonde, kreeg ik haar dan weer op de rit. Je staat er dan verbaasd over hoe snel iedereen wil komen helpen.” Deze ziekte zorgde ervoor dat mevrouw Imanse eigenlijk ieder jaar wel iets van haar gezondheid moest inleveren, omdat er ook sprake was van hersenschade. Vorig jaar kreeg ze daar ook nog corona overheen. Ze lag een week in het ziekenhuis en moest drie weken zuurstof krijgen. Zo’n jaar geleden was het erg kritiek. Geëmotioneerd vertelt haar man dat de huisarts aangaf dat mevrouw in haar laatste levensfase was en iedereen opgeroepen moest worden om afscheid te nemen. “Het was zaterdagavond laat en mijn schoonzoon las uit de Bijbel en deed een gebed. De zorgmedewerkster gaf echter aan dat het niet nodig was om te waken. Zo is iedereen naar huis gegaan. Een dag later kwam iedereen opnieuw en de arts gaf aan te verwachten dat ze snel zou komen te overlijden. Maar er vond een wonderlijke uitredding plaats. Ze knapte op. “Ik zie hier de wonderlijke leiding van de Heere in. Hij heeft op het gebed nog wonderen willen doen en ik heb haar nog mogen behouden.” Door haar ziekte kon mevrouw niet lopen. Daarom was de hulp van een tillift en een rolstoel nodig. Intussen is de tillift weg en kan ze – door intensieve therapie – weer wat lopen. Zijn vrouw staat dan ook altijd in het middelpunt van zijn leven. “Ik dank de Heere iedere dag dat ik dit mag doen. Ik ben 87 jaar en ben nog gezond. Ik slik geen één pil. Omdat ik deze gezondheid heb ontvangen, kan ik er elke dag zijn voor mijn vrouw.”

”

Ik heb het hier best en wil niet meer terug

Naar Winterdijk

Het echtpaar was vergroeid met Lisse en omgeving. Ze stonden dan ook ingeschreven in het woonzorgcentrum Rustoord. “Op een gegeven moment werd de zorg voor mijn vrouw te groot. Ik kon het echt niet meer aan. Toen werd aangegeven dat mijn vrouw wel mocht komen, maar ik niet. Ik was te vitaal. Dat wilde ik natuurlijk niet.” Zo gingen zijn dochters aan de slag. Ze hadden goede geruchten gehoord van Huize Winterdijk. Daarna ging het snel. “We konden komen kijken in dit appartement en waren gelijk verkocht. De indeling en het uitzicht verrasten ons. Onze kinderen zorgden voor de verbouwing en de verhuizing.” En zo werd het appartement op de tweede etage het nieuwe tehuis voor dit echtpaar. En spijt hebben ze er niet van. Mevrouw vat het kernachtig samen “Ik heb het hier best en wil niet meer terug.” Ze geven aan dat ze het in het begin wel lastig vonden om familie en vrienden achter te laten. “Maar uiteindelijk was het niet moeilijk. Het biedt zoveel voordelen.” Ook hier ziet Imanse de besturing van de Heere in. “Wij moesten hier komen.” Het woonzorgcentrum in Lisse veranderde namelijk de afgelopen jaren. “Zo werden mensen uit onze kerk in de woonkamer achter de televisie gezet.” Intussen hebben ze hun plek wel gevonden. “We hebben het prima naar ons zin. Ook Gouda is een leuke stad. Als het goed weer is, wandel ik zo naar de binnenstad met mijn vrouw in de rolstoel. Dan zitten we zo maar een poos op een bankje naar alles te kijken.”

Boerderij

Het programma van dit echtpaar is behoorlijk verschillend. Mevrouw gaat drie dagen in de week naar de dagbesteding beneden in Huize Winterdijk. In deze dagen gaat meneer

juist op pad. Zo gaat hij iedere week naar zijn kinderen. Enthousiast vertelt hij dat één van hen een boerderij heeft waar altijd genoeg te doen is. “Daar ga ik graag heen. Ik doe daar klusjes en zorg dat alle materialen onderhouden worden. Zo vind ik het leuk om de kettingzagen te slijpen, maar geniet er ook van om een kippenhok te maken.” Hij geeft aan graag een invulling te hebben van zijn dagen. “Ik kan niet doelloos thuis zitten.”

Uitreddingen

Het echtpaar Imanse was kerkelijk verbonden aan de Gereformeerde Gemeenten van Lisse. Nu zijn ze dit in Gouda. Imanse – die altijd positief lijkt te zijn – roemt de ontvangst door deze kerkelijke gemeente. “We zijn heel fijn ontvangen. Er is echt aan ons gedacht. We hebben intussen al fijne contacten.” Samen naar de kerk gaan kan niet meer, maar thuis meeluisteren wel. “Soms komen mijn kinderen op zondag voor mijn vrouw. Dan kan ik wel naar de kerk.” Hun jongste dochter komt iedere week langs. Ook nu is ze er. Ze helpt dan bij het huishouden en doet de was. Als meneer Imanse zo naar haar kijkt dan kan hij het niet laten om nog één bijzonder verhaal te vertellen. “Mijn vrouw was op haar 43e jaar in verwachting. De artsen in het ziekenhuis maakten zich enorme zorgen, gezien haar lichamelijke situatie. We kregen het dringende advies om het kindje weg te laten halen, omdat het anders levensgevaarlijk voor mijn vrouw zou kunnen worden. Dit hebben we niet gedaan. Er is veel gebeden in de kerk en mijn vrouw heeft vier maanden in het ziekenhuis gelegen. Uiteindelijk is er een gezonde dochter geboren en ging het met mijn vrouw ook goed. Weer zo’n wonderlijke uitredding!”

Het meerjarenbeleidsplan als een stip op de horizon

Regeren is vooruitzien. Dit geldt ook voor de organisatie van Huize Winterdijk. Daarom maken ze om de paar jaar een nieuw meerjarenbeleidsplan. Een plan waarin vooruit gekeken wordt. Deze keer begeleidde Anneke Both van Cedrah dit proces. Ze plaatst een meerjarenbeleidsplan in het juiste perspectief. “De toekomst is voor ons namelijk onbekend, wij schrijven onze plannen daarom altijd met potlood.”

Binnen zorgorganisatie Cedrah werkt Anneke als bestuursadviseur. Dat houdt in dat ze de bestuurder en het managementteam ondersteunt en adviseert. Binnen Huize Winterdijk begeleidt de bestuurssecretaris het proces van het opstellen van het meerjarenbeleidsplan normaliter. Maar deze functie staat open. De bestuurder van Cedrah gaf de bestuurder van Huize Winterdijk de mogelijkheid om Anneke Both in te zetten voor deze klus. En zo gebeurde het dat ze uitgeleend werd. “Bij Cedrah heb ik ook gewerkt aan het strategisch plan. Ik had wat ruimte in mijn agenda en het leek me leuk om dit bij Huize Winterdijk te doen. Het is mooi om te zien dat we over en weer gebruik kunnen maken van opgebouwde kennis en kwaliteiten. Sommige dingen hoef je dan geen twee keer te doen. Een voorbeeld daarvan is dat de landelijke ontwikkelingen in de zorg voor beide organisaties hetzelfde zijn. Voor de analyse daarvan kon ik gebruik maken van dezelfde documenten. Zo is de afspraak gemaakt dat ik een aantal uur in de week werk voor Huize Winterdijk. En ik hoop dat het mes aan twee kanten snijdt!”

Warm hart

Anneke keek dus nadrukkelijk over de schutting van de organisatie. Hoe was dit? “Het verrijkt je. De ouderenzorg is hetzelfde, de organisaties zijn verschillend. Als je wat langer bij een bepaalde organisatie werkt, denk je dat het normaal is zoals het daar gaat. Als je dan bij een andere organisatie mag werken, ontdek je weer nieuwe manieren van werken.” Wat ziet ze dan als de grootste overeenkom-

sten en verschillen tussen beide organisaties? “Er zijn veel overeenkomsten. Bij beide organisaties ontmoet ik veel mensen met een warm hart voor zorg vanuit een bepaalde identiteit. Die drijfveer is zo belangrijk en samenbindend. Ook de zorg voor ouderen is hetzelfde. Ook zijn er natuurlijk verschillen, bijvoorbeeld de grootte van de organisatie. Bij Cedrah werk ik een deel van mijn tijd op kantoor met andere staffunctionarissen. Dat is gezellig en handig als je iemand nodig hebt, om even te overleggen. Ik vind het ook fijn om op de locaties te zijn. In Huize Winterdijk zie je automatisch meer van de dagelijkse gang van zaken en leer je meer bewoners en collega’s kennen, omdat er één locatie is. Dat is fijn, je ziet direct waar je voor aan het werk bent. Ook merk ik dat er een grote betrokkenheid is tot elkaar en op de gang van zaken.”

Proces

Ze begeleidde in deze tijd vooral het tot stand komen van een nieuw meerjarenbeleidsplan. Maar wat is hiervan eigenlijk de functie? “Het is bedoeld om het beeld van de toekomst en de plannen voor de komende jaren te beschrijven. Het is als het goed is een document dat helpt om in de komende jaren te werken aan de juiste doelen, die samen zijn afgesproken. Het hebben van zo’n plan helpt om één lijn te hebben in het werk. Omdat je met elkaar goed hebt nagedacht over de in- en externe ontwikkelingen en de plannen, hoef je niet meer overal over te discussiëren. Tegelijkertijd moeten we een plan voor de toekomst ook relativeren. Want de toekomst is voor ons onbekend, wij

schrijven onze plannen altijd met potlood.” Maar hoe maak je eigenlijk zo’n nieuw plan. Wie heb je daarvoor nodig? En wie betrek je erbij? “In dit werk vind ik het proces minstens even belangrijk als het eindresultaat. Papier is namelijk geduldig, het gaat erom dat we als betrokkenen bij Huize Winterdijk hetzelfde denken over de richting voor de komende jaren. Daarom hebben we veel gesprekken gevoerd, met collega’s, met de cliëntenraad, met de ondernemingsraad, met de Raad van Toezicht en met de kerkelijke achterban. In alle gesprekken heb ik kort iets laten zien over de ontwikkelingen binnen en buiten Huize Winterdijk. Het is echt belangrijk om te weten wat er op ons afkomt om goede keuzes te maken. Na het gesprek over de ontwikkelingen gingen we in gesprek over de missie, visie, waarden en plannen voor de komende jaren. Dat deden we aan de hand van vragen als: wat maakt Huize Winterdijk zo bijzonder? Wat moeten we de komende jaren echt doen? Of juist niet? Wat moeten we doen om personeel te binden? Waarom werk jij eigenlijk bij Huize Winterdijk? Ik kijk terug op ontzettend fijne gesprekken. Wat een betrokkenheid, wat een wil om mee te denken.” Toen dit achter rug was, ging Anneke aan de slag met het schrijven van het plan. “Deze eerste versie heb ik samen met een paar belangrijke discussiepunten voorgelegd aan het managementteam. Na een goed gesprek heb ik de conceptversie afgemaakt, die weer breed besproken en meegelezen is. Uiteindelijk is het meerjarenbeleidsplan halverwege vorig jaar vastgesteld.”

Strategische keuzes

In een nieuw plan maak je nieuwe keuzes. Welke afwegingen zijn gemaakt?

“Er is goed nagedacht over welke zorg Huize Winterdijk wil bieden. Een belangrijke kracht van Huize Winterdijk is dat ouderen er ook kunnen komen wonen als ze geen zorgvraag hebben. Dat maakt Huize Winterdijk tot een levendige gemeenschap van ouderen, die soms ook heel veel bijdragen aan de zorg voor elkaar. Dit is iets om te behouden en versterken. Dat doet Huize Winterdijk door in te zetten op zelfstandig wonen met mogelijkheid voor zorg, ook voor intensieve zorg. Dit past heel goed in de landelijke ontwikkelingen van langer zelfstandig wonen. Verder is de keuze gemaakt om geen thuiszorg buiten Huize Winterdijk te gaan doen en niet te specialiseren in bijvoorbeeld zorg voor ouderen met psychiatrische problematiek.” Anneke stelt

iedereen gerust. “Er zijn geen grote wissels omgezet en als het goed is merken bewoners alleen dat de zorg zo goed blijft en alleen maar verder verbeterd. Met name de werkprocessen en communicatie rond verhuizingen en extra diensten zullen verbeteren. Als de collega’s goed samenwerken, plukken de bewoners daar als het goed is de vruchten van. Verder is het de bedoeling dat de rust bewaard wordt, omdat we met elkaar goed weten waar we aan werken in de komende jaren.” De bestuursadviseur van Cedrah concludeert dat de warme, betrokken zorg vanuit een bepaalde identiteit niet gaat veranderen. “Iedereen was het erover eens dat dit Huize Winterdijk maakt tot wat het is. De nieuwe waarden ‘betrokken’, ‘verantwoordelijk’ en ‘open’ onderstrepen waar Huize Winterdijk al jaren voor staat.”

”

Het is bedoeld om het beeld van de toekomst en de plannen voor de komende jaren te beschrijven

Werken in Huize Winterdijk?

Wij hebben diverse vacatures beschikbaar voor zowel zorggerelateerde functies als administratieve en operationele functies. Bekijk het actuele aanbod via de website: werkenbijwinterdijk.nl of scan de QR-code! Durf jij het aan? *#daarzorgikvoor*

Winkelen in Huize Winterdijk?

O.a. Boeken (nieuw en 2e hands), cadeaus voor groot en klein, kruidenierswaren, kaarten, ondergoed en vers gekoelde producten.

Openingstijden

Ma t/m vrij van 9.30 - 12.00 uur
Woensdagmiddag van 14.00 - 16.30 uur
Donderdagavond van 19.00 - 21.00 uur
Zaterdag van 9.30 - 12.30 uur

Gezocht: Wij zoeken 2e hands (theologische) boeken in zowel oude- als nieuwe druk. Heeft u boeken, bel ons gerust! Telefoonnummer: 06-24400974.

Meer informatie?

🏠 Winterdijk 8, Gouda

☎ 0182-680000

✉ info@huizewinterdijk.nl

🌐 www.huizewinterdijk.nl

Volg ons op social media

📷 [huize_winterdijk](https://www.instagram.com/huize_winterdijk)

🌐 [Huize Winterdijk](https://www.linkedin.com/company/huize-winterdijk)

Van brood naar het Woord

In de Zuid-Afrikaanse townships gaan iedere dag weer duizenden mensen met honger naar bed. Met maaltijdprojecten en gaarkuikens zien wij naar hen om. En belangrijker nog, naast deze praktische hulp brengen we het Woord! In Bijbelklassen voor jong en oud maken we mensen bekend met het Evangelie. Steunt u dit werk met uw gebed en gift?

Uw gift is welkom op
NL80 RABO 03319 29317
of scan de QR-code.

Algemeen Nut
Bijzondere Bijdrage
ANBI

Bethlehem
from bread to the Bread

stichtingbethlehem.nl/doneer

Port Lavande
EXCLUSIEVE MODE

Nieuwe Collectie

webshop & info
www.portlavande.com

MAATWERK IS ONS VAK!

- Verbouwingen
- Aanbouw
- Dakkapellen
- Kozijnen
- Interieurwerk
- Tegelwerk
- Onderhoud en renovatie
- Machinale houtbewerking

Mob. 06 - 30726482
of 06 - 30258577

de Pater
TIMMER- EN ONDERHOUDSBEDRIJF

Benedenberg 24, 2861 LG Bergambacht
Tel./Fax 0182 - 352602 / 354059
hcdpater@klikafe.nl • antondepater@klikafe.nl

PROJECT ZW SERVICE
ZUIDWEST B.V.

**Project- en
woningstofferings**

Vloerafwerking

**Binnen- en
buitenzonwering**

GRATIS
interieuradvies aan huis
door heel Nederland

Tel. Nr.: 085 - 7603700 www.projects-servicezuidwest.nl

Met plezier op pad
Van aantrekkelijke occasions en nieuwe auto's tot flexibele leasecontracten. Van onderhoud, apk, complexe reparaties en specialistisch schadeherstel tot een grondige wasbeurt. Welkom bij ons familiebedrijf met een betrokken en gedreven team van 20 specialisten, voor u en uw auto!

www.vanleeuwenautos.nl

Compleet in wonen sinds 1939

BINNENKIJKEN IN DE GEREALISEERDE INTERIEURS VAN SOET WONEN EN SLAPEN

WIJ ZIJN MEESTERS
IN MAATWERK DIE MET
UNIEKE 3D IMPRESSIES
U PERFECT KUNNEN
ADVISEREN!

- + 3D-interieurontwerp
- + Kleuradvies
- + Vloeren
- + Raamdecoratie
- + Meubelen
- + Slapen
- + Zonwering

SOET
WONEN & SLAPEN

DE MEEST COMPLETE WOONWINKEL VAN DE KRIMPENERWAARD
HOOFDSTRAAT 11-13 • BERGAMBACHT • 0182-351 518 • INFO@SOETWONEN.NL • SOETWONEN.NL